

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De vita bona & mala: & quòd obliquas res ac vias vitare oporteat, ac per
rectam proficisci. cap. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

A filius Altissimi. Non despiciet preces pupilli: nec viduam, si effundat loquela gemitus. Nonne lachrimæ viduæ ad maxillam descendant, & exclamatio-
ius super deducentem eas?

Viduas honoræ, quæ verè viduæ sunt. Si qua autem vidua filios ^{1 Tim. 5.} art: nepotes
habet, discat primùm domum suam regere, & mutuam vicem reddere paréibus.
Hoc enim acceptum est coram Deo. Quæ autem verè vidua est, & desolata, spe-
ret in Deum, & instet obsecrationibus, & orationibus die ac nocte. Nam quæ in
delitiis est, viuens mortua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint. Adole-
scētiores viduas deuita. Cùm enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volun-
tantes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Simul autem & o-
tiosæ discunt circuire domos, non solum otiosæ, sed & verbosæ, & curiosæ, lo-
quentes quæ non oportet.

Religio munda & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est: visitare viduas ^{Iac. 1.}
& pupilos in afflictione eorum.

Turturam aiunt, à coniuge suo disunctam, non iam adduci posse, ut cum altero consue-
Basil. Ho-
tudinem habeat: verum congressus venerei expertem manere: recordatione videlicet il-
8. in He-
lius, quocum copulata fuerat, alterius societatem respuentem. Audiant fœminæ, quemad-
modum etiam apud animantes, quæ ratione carent, viduitatis honestas multarum nuptia-
rum turpitudini preferatur.

C

Quod terminos transgredi non oporteat.

C A P. VIII.

O N assumes & transferes terminos proximi tui, quos fixerunt prio- ^{Deut. 19.}
res in possessione tua. Maledictus, qui transfert terminos proximi ^{27.}
sui. & dicet omnis populus, Amen.

Ne transgrediaris terminos antiquos quos posuerunt patres tui. ^{Prou. 22.}

Sunt quædam in piscibus, quæ imitari conuenit: nempe quemadmodum singula ipso- ^{Basil. Ho-}
rum genera, aptam sibi regionem velut partitò consecuta, imperium inter se non faciunt, ^{7. in He-}
D verum in suis quæque finibus morantur. Nullus geometra domicilia apud eos distinxit. ^{xam.}
Non mœnibus circumscribuntur, non limitibus distinguuntur: verum sponte, quod cuique
accommodatum est, designatur. Etenim hic sinus hæc piscium genera nutrit: ille alia. Et que
hic magno numero sunt, aliis locis reperiiri nequeunt. Nullus mons acuto vertice prominens
eos dirimit: nullus fluvius transitum intersecit: verum lex quædam est naturæ, que iuste
& equabiliter, prout cuique utile est, sedem omnibus attribuit. At apud nos longè aliter
se res haber: quippe qui antiquos terminos immouemus, quos posuerunt patres nostri. Agros ^{Pro. 22.}
protendimus, domum domui coniungimus, ut proximo aliquid eripiamus. Norunt cete se- ^{Esa. 5.}
dem sibi à natura assignatam: atque disunctum à regionibus habitabilibus mare occupa-
runt, quodque in insulis careat, nec ullam è regione continentem terram habeat. Hanc sedem
E naœta cete, summis quibusque montibus, ut affirmant qui viderunt, magnitudine nequa-
quam inferiora, suis se finibus continent, nec aut insulis, aut maritimis regionibus, detri-
menti quicquam afferunt. Ad hunc nimirū modum quodlibet genus, non secus atque vr-
bibus aut pagis quibusdam, aut antiquis patriis, in iis maris partibus, quæ sibi destinatae
sunt, commorantur.

De via bona & mala: & quod obliquas res ac vias vitare
oporteat, ac per rectam proficiisci.

C A P. IX.

S I N I Q U I aliiquid est in manu tua, procul illud fac à te. Sic lucebit fa- ^{Iob. 11.}
cies tua sicut aqua pura. Qui obliuiscuntur viæ iusta, infirmati sunt in-
ter homines.

X iii

D. IOANN. DAMASCENI

Prou.16. Initium viæ bonæ, facere iustitiam: accepta est autem apud Deum magis quam p*er* amolare hostias. Vias, quæ à dextris sunt, nouit Dominus: peruersæ vero sunt, quæ à sinistris sunt. Tribuli & laquei in viis obliquis: qui autem cù**od**it animam suam, abstinebit ab eis. Qui iuste ambulat, auxilium accipiet. Iu*storum* semita quasi lux splendens: procedit & crescit usque ad perfectum diem.

4. *4.* *16.* Est via quæ videtur homini recta: & nouissima eius ducunt ad mortem. Si ambularent per vias bonas, inuenirent vias iu*storum* planas. Semita vitæ declinantibus à malis. Dirige semitam pedibus tuis: & omnes viæ tuæ stabilentur. Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram.

Hier.6. Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & inuenietis refrigerium animabus vestris. *G*

Ecli.5. Ne attrahatis exitium in operibus manuum vestrarum. Non ventiles ad omnem ventum: & non ambules in omni semita. Abscede ab iniuitate tua, & dirige manus: & ab omni peccato purifica manum tuam.

2.Pet.2. Maledictionis filij, derelinquentes viam rectam errauerunt, secuti viam Bas*lam.*

1.Theff.5. Omnia probate: quod bonum est, tenete: ab omni specie mala abstinet.

Incerti.Ba *filij esse* *Plato..* *Nat.in* *Tetraft.* *Idem in* *Lament.* *ad Chri-* *Chrysoft.* *Clement.* *I*

Qui vitium fugiunt, non si semel atque iterum peccatum vitarint, propterea laudandi sunt: sed si vitij gustum prorsus effugere queant. Etenim amplexandæ virtutis initium est *H* secessio à vitio. Declina enim, inquit ille, à malo, & fac bonum: sapienter nimirūm & artificiosè, dum ad virtutem nos inducit, recessum à malo initium boni efficiens.

Scintilla magnas parua flamas excitat:

Ac viperinum semen haud raro necat.

Ob idque noxam, quamlibet parvam fuge.

Nam parva primum sit licet, crescit tamen.

O mens inanis, fons mali, ne profuse;

Aut, lingua, saltē ne latum fædum excipe,

Si lingua, saltē ne malum manus gerat.

Imago tibi sic nam manebit integra.

Laqueos agnoscamus: ac procul ab ipsis incedamus. Precipitia agnoscamus: ac ne ad ea quoque propius accedamus. Hoc nobis summa securitatis causa erit, si non modò peccata fugiamus: sed ea etiam, quæ licet nec bona nec mala esse videantur, tamen nos ad peccatum impellunt.

Clement. Discessus à malis, salutis est initium.

Defama bona aut mala.

C A P. X.

Prou.22. ELIVS est nomen bonum, quam diuitiae multæ: super argentum & aurum gratia bona.

Ecli.7. *Ecli.41.* *40.* *M* Melius est nomen bonum, quam vnguenta pretiosa. *K*

Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quam mille thesauri pretiosi & magni. Gratia est sicut paradisus benedictionis. Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æternum. Nomen malum ignominiam & probrum hæreditabit. Homo illepidus importuna fabula.

De inani opinione & existimatione: & quod præstet bonum esse, quam videri. Hoc enim quod virtutem impedimento esse.

C A P. XI.

Vidi